

Informatiebericht SUA

Van IND / SUA
Auteur(s) 10.2.e
Telefoonnummer 10.2.e

Nummer & Titel IB 2021/94 Werknemerschap in de zin van artikel 10
Verordening 492/2011

Kenmerk (digijust)
Hoofdtak Regulier
InformIND Thema B10

Relatie met
Geldig vanaf 03-08-2021
Geldig tot en met 03-02-2022

1. Aanleiding

Op 19 juli 2021 heeft de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) uitspraak gedaan in een zaak waarin de vraag centraal staat of er pas sprake is van werknemerschap in de zin van artikel 10 Verordening 492/2011 als er ten minste drie maanden reële en daadwerkelijke arbeid is verricht.¹

3. Inhoud/Toelichting

De uitspraak gaat over de vraag of de IND –bij een beroep op artikel 10 Verordening 492/2011- de voorwaarde mag stellen dat een Unieburger gedurende een minimale aaneengesloten periode in Nederland heeft gewerkt.

De Afdeling overweegt dat uit vaste rechtspraak van het Europese Hof van Justitie volgt dat het begrip 'werknemer' in de zin van artikel 45 VWEU een Unierechtelijke inhoud heeft en niet restrictief mag worden uitgelegd. Een werknemer is daarom eenieder die reële en daadwerkelijke arbeid (heeft) verricht met uitsluiting van werkzaamheden van zo geringe omvang dat zij louter marginaal en bijkomstig zijn.

Hetgeen de IND heeft aangevoerd in dezen, namelijk dat alleen iemand die gedurende een bepaalde tijd reële en daadwerkelijke arbeid heeft verricht, werknemer is als bedoeld in artikel 10 Verordening 492/2011, wordt niet gevolgd door de Afdeling. De Afdeling redeneert dat het niet is toegestaan om als nationale voorwaarde te stellen dat er gedurende een bepaalde periode reële en daadwerkelijke arbeid moet zijn verricht. Hierbij verwijst de Afdeling naar het arrest Lair² en Jobcenter Krefeld³. Uit deze arresten volgt, volgens de Afdeling, dat het begrip 'werknemer' in de zin van Verordening 492/2011 op dezelfde Unierechtelijke manier moet worden uitgelegd. Het is daarom niet toegestaan om een minimale termijn van ononderbroken arbeid te stellen om hiermee een werkelijke band tussen de vreemdeling en Nederland te waarborgen, zodat er niet al na een paar dagen werk een afgeleid verblijfsrecht ontstaat op grond van de Verordening. Dit belang is namelijk al betrokken bij het Unierechtelijke begrip werknemer. Immers, Unieburgers die alleen werkzaamheden verrichten van zo geringe omvang dat zij louter marginaal en bijkomstig zijn, zijn uitgesloten van de status werknemer.

¹ ECLI:NL:RVS:2021:1568

² HVJ EU 21 juni 1988, ECLI:EU:C:1988:322, Lair, punten 41-42

³ HVJ EU 6 oktober 2020, ECLI:EU:C:2020:794, Jobcenter Krefeld, punt 45

4. Hoe te handelen

In zaken waarin getoetst dient te worden of aan de voorwaarden van artikel 10 Verordening 492/2011 wordt voldaan, mag niet worden afgewezen omdat de migrerende Unieburger minder dan drie maanden reële en daadwerkelijke arbeid heeft verricht. Dit betekent dat er per zaak naar de feiten en omstandigheden die de arbeidsverhouding kenmerken gekeken moet worden of de Unieburger reële en daadwerkelijke arbeid heeft verricht, welke niet van zo geringe omvang zijn dat zij louter marginaal en bijkomstig zijn.⁴

5. Afstemming

JZST, DMB en RVN.

⁴ Voor nadere toelichting over het begrip reële en daadwerkelijke arbeid, zie hoofdstuk 2.3.1.1.1 van WI Het Recht van de Europese Unie